

Research Article

Predicting marital commitment based on basic psychological needs and intimacy with mediation of self-differentiation

M. Zare Garizi¹ , H. Ebrahimi Moghadam^{1*} & Kh. Abolmaali Alhosaini¹

1. Department of psychology, Faculty of Psychology and Social Sciences, Roodehen Branch, Islamic Azad University, Rodehen, Iran

Abstract

Aim: The purpose of this study was to predict marital commitment based on basic psychological needs and intimacy with mediation of self-differentiation. **Methods:** Method was correlation and the statistical population included married women and men referred to counseling and psychological centers of Tehran City in 2018. Among them, using random sampling method, from District Two; Avaye Rahayee Pendare Nick, Varesh, Fahm va Raya, from District Five; Tafakor, Bahare Zendegi, Rahe Noor, Aramesh and sadeghiyeh, from District Seven; Mehrdad, Rahe No, Kavoshe Novin, Rahayee And Iran Andish, from District 12 Refah, Nure Saa'dat, Hemayat, Fasle No and Hamrahan va Hasti and from District 16; Omid, Be'sat, Hami and Me'raj, 248 Women and 155 Married according to Klein (2016) with a Ratio of 10 up to 20 subjects were selected for each variable and probability of sample dropout. Tools were Marital Commitment Inventory (Adams & Jones, 1997); Basic Needs Satisfaction in General Scale (Gagne, 2003); Intimacy Scale (Walker & Thompson, 1983) and Differentiation of Self Inventory (Skowron & Schmitt, 2003). After excluding two distorted questionnaires and one outlier data, data were analyzed by structural equation modeling. **Results:** In the present study, the total path coefficient between marital intimacy and marital commitment was positive and significant ($\beta=0.027$, $P=0.001$). The total path coefficient between basic psychological needs and marital commitment was also positive and significant ($\beta=0.087$, $P=0.001$). The indirect path coefficient between marital intimacy and marital commitment ($P=0.002$, $\beta=0.126$) and the indirect path coefficient between basic psychological needs and marital commitment ($P=0.001$, $\beta=0.186$) were positive and significant. **Conclusion:** Based on the findings, it is suggested that counseling and psychological centers provide trainings for married couples how to satisfy their spouses' basic needs and ways to increase marital intimacy. It is also suggested to focus on measuring couple's level of differentiation and its recovery.

Key words: basic needs, intimacy, self-differentiation, marital commitment

Citation: Zare Garizi, M., Ebrahimi Moghadam, H., & Abolmaali Alhosaini, Kh. (2020). Predicting marital commitment based on basic psychological needs and intimacy by self-differentiation mediation. *Quarterly of Applied Psychology*, 14(1): 55-76.

Received: 14 January 2019
Accepted: 28 March 2020
Available Online:
08 April 2020

Corresponding Author:
H.ebrahimi@riau.ac.ir

پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس نیازهای بنیادین روان‌شناختی و صمیمیت با واسطه‌گری تمایز یافتگی خود

معصومه زارع‌گاریزی^۱، حسین ابراهیمی مقدم^{۱*} و خدیجه ابوالمعالی الحسینی^۱

۱. گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم اجتماعی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

چکیده

هدف: هدف پژوهش پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس نیازهای بنیادین روان‌شناختی و صمیمیت با واسطه‌گری تمایز یافتگی خود بود. روش: روش پژوهش همبستگی و جامعه آماری زنان و مردان متأهل مراجعه کننده به مراکز مشاوره و روان‌شناختی شهر تهران در سال ۱۳۹۷ به تعداد ۸۹۰۰ نفر بود. از میان آن‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی، از منطقه ۲ آوای رهایی، پندار نیک، وارث، فهم و رایا، از منطقه ۵ تفکر، بهار زندگی، راه نور، آرامش و صادقیه، از منطقه ۷ مهرداد، راه نو، کاوش نوین، رهایی و ایران اندیش، از منطقه ۱۲ رفاه، نورسعدت، حمایت، فصل نو و همراهان و هستی و از منطقه ۱۶، ۴۰۳ امیدنو، بعثت، حامی و معراج، ۲۴۸ زن و ۱۵۵ مرد متأهل طبق نظر کلاین (۲۰۱۶) با توجه به نسبت ۱۰ تا ۲۰ آزمودنی به ازای هر متغیر و احتمال ریزش نمونه، انتخاب شد. ابزار پژوهش پرسشنامه تعهد زناشویی ساخته آدامز و جونز (۱۹۹۷)، ارضای نیازهای بنیادین عمومی گنیه (۲۰۰۳)، صمیمیت واکر و تامپسون ۱۹۸۳ و تمایز یافتگی خود اسکورن و اسمیت (۲۰۰۳) بود. پس از حذف ۲ پرسشنامه مخدوش و ۱ داده پرت، برای تحلیل داده‌ها از روش الگوبایی معادله‌های ساختاری استفاده شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین صمیمیت و تعهد زناشویی ضریب مسیر کل $(\beta = 0/027, P = 0/001)$ و ضریب مسیر غیرمستقیم $(\beta = 0/126, P = 0/002)$ مثبت است و بین نیازهای بنیادین روان‌شناختی و تعهد زناشویی ضریب مسیر کل $(\beta = 0/087, P = 0/001)$ و ضریب مسیر غیرمستقیم $(\beta = 0/116, P = 0/001)$ نیز مثبت است. نتیجه‌گیری: پیشنهاد می‌شود در مراکز مشاوره و روان‌شناختی آموزش‌هایی را جهت نحوه ارضای نیازهای بنیادین همسر و افزایش صمیمیت زناشویی به افرا متأهل ارائه و نیز بر سنجش سطح تمایز یافتگی زوجها و ترمیم آن تمرکز کنند.

کلیدواژه‌ها: تعهد زناشویی، تمایز یافتگی خود، صمیمیت، نیازهای بنیادین

استناد به این مقاله: زارع‌گاریزی، معصومه، ابراهیمی مقدم، حسین، و ابوالمعالی الحسینی، خدیجه. (۱۳۹۹). پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس نیازهای بنیادین روان‌شناختی و صمیمیت با واسطه‌گری تمایز یافتگی خود. فصلنامه روان‌شناسی کاربردی، ۱۴ (پیاپی ۵۳): ۷۶-۵۵.

انتشار: ۹۹/۰۱/۳۰

دریافت مقاله: ۹۸/۱۰/۲۴
پذیرش مقاله: ۹۹/۰۱/۰۹

نویسنده مسئول:
H.ebranimi@riau.ac.ir

مقدمه

ازدواج به‌عنوان اولین تعهد عاطفی و حقوقی که افراد در بزرگسالی قبول می‌کنند و به‌عنوان عالی‌ترین رسم اجتماعی برای دستیابی به نیازهای عاطفی و ایمنی افراد، همواره مورد توجه بوده است. می‌توان ازدواج را یکی از اساسی‌ترین تصمیم‌گیری‌های هر فرد در زندگی و متعهد ماندن به این عهد را نیز از احساسی‌ترین مسائل بین زوج دانست (هادی، اسکندری، سهرابی، معتمدی و فرخی، ۱۳۹۵؛ عسگری و گودرزی، ۱۳۹۷؛ جونزاروسکی، نیسان، اوستروسکی و روزنبا، ۲۰۱۹)؛ زیرا یکی از نزدیک‌ترین روابط بین فردی به‌دنبال ازدواج و رابطه زناشویی، شکل می‌گیرد (آفتاب، کربلایی محمد میگونی و تقی‌لو، ۱۳۹۳؛ بخشی مشهدلو، موسی زاده و نریمانی، ۱۳۹۷). در واقع، ازدواج رابطه مبتنی بر شکیبایی بین یک زن و مرد بالغ به‌عنوان دو فرد منحصر به فرد است؛ لذا روابط بین این دو در ابعاد مختلف زندگی آن‌ها نقش کلیدی دارد و بر شیوه زندگی آن‌ها تأثیرگذار است و مبنای رضایت زناشویی زوجین قرار می‌گیرد (طهرانی آزاد و مجتبابی، ۱۳۹۸).

چهار جنبه از عملکرد زوج‌ها در زندگی مشترک شامل رضایت از زندگی زناشویی، تعهد به ازدواج، توافق و یکدلی در زندگی زناشویی و تجلی و ابراز عواطف و احساس‌ها در درون زندگی زناشویی است (نظری و کربلایی محمد میگونی، ۱۳۹۶) و برای سنجش میزان موفقیت یک ازدواج کاربرد دارد (شیخ زین‌الدین، فرخی و عباس پور آذر، ۱۳۹۷). رضایت زناشویی عمر زن و شوهر را طولانی‌تر و باعث افزایش سلامت جسمانی و روانی، پیشرفت اقتصادی و رضایت از کل زندگی می‌شود (شیرپور و ابراهیمی مقدم، ۱۳۹۵). تعهد زناشویی حدی است که در آن افراد دیدگاه بلند مدتی در مورد ازدواج‌شان دارند؛ برای رابطه‌شان فداکاری می‌کنند؛ برای حفظ، تقویت و همبستگی اتحادشان گام برمی‌دارند و با همسرشان حتی هنگامی که ازدواج‌شان پاداش دهنده نیست؛ می‌مانند. برخی از نظریه پردازان تعهد زناشویی را به معنای تمایل فرد در جهت حفظ دائمی ازدواج و وفادار ماندن به همسر، خانواده و ارزش‌ها تعریف کرده‌اند و آن را شامل اجزای رفتاری، شناختی و عاطفی می‌دانند. برخی دیگر نیز تعهد زناشویی به ۳ نوع متمایز تقسیم‌بندی کرده‌اند که شامل تعهد نسبت به همسر/تعهد شخصی، تعهد اخلاقی و تعهد اجباری است (قزل‌سفلو، جزایری، بهرامی و محمدی، ۱۳۹۶).

صمیمیت نیاز روان‌شناختی اولیه و اصلی است و این اعتقاد وجود دارد که همه انسان‌ها یک نیاز پایه و اساسی به برقراری روابط صمیمانه دارند. (رضایی فر، دوستی و میرزاییان، ۱۳۹۷). مطالعات و تجارب بالینی نشان می‌دهد که در جامعه معاصر، زوج‌ها مشکلات شدید و فراگیری را در هنگام برقراری، حفظ روابط صمیمانه و سازگاری با یکدیگر تجربه می‌کنند. صمیمیت مفهومی پویا در ارتباطات انسانی و به‌ویژه در روابط زوجی است که به معنای باز بودن و عدم بازداری در روابط و نزدیکی دو یا چند فرد در ابعاد گوناگون عاطفی، منطقی و عملکردی است که در بستر

روابط ایجاد می‌شود و شامل حمایت و درک متقابل، برقراری ارتباط و سهیم کردن خود، فعالیت‌ها و دارایی‌ها با فرد دیگر است (زنگنه مطلق، بنی جمالی، احدی و حاتمی، ۱۳۹۶).

از سوی دیگر، خودتعیین‌گری که به برآورده شدن نیازهای روانی اساسی انسان در زمینه خودمختاری، ارتباط و شایستگی وابسته است؛ رفتار انسان را در چهارچوب عوامل محیطی یعنی محیط‌های حامی یا بازدارنده خودمختاری، شخصیتی/اگرایش‌های علیتی، ارگانیزمی/نیازهای روان-شناختی اساسی و انگیزشی/انواع انگیزش تبیین می‌کند (دسی و رایان، ۲۰۱۵). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که از طریق ارضای نیازهای روان‌شناختی و افزایش انگیزش درونی می‌توان میزان رضایت از زندگی زناشویی و سلامت افراد را ارتقا داد (نائمی، ۲۰۱۸؛ اسپجات و مألوف، ۲۰۱۸) و نیازهای صمیمیت زوجها عامل تعیین کننده برای عملکرد مطلوب خانواده و افزایش تعهد زناشویی است (سویرال، تکزیرا و کاستا، ۲۰۱۵). به‌علاوه، صمیمیت (محمدی، حیدرینیا و عباسی، ۱۳۹۵) و مذهب و بخشش می‌توانند میزان تعهد زناشویی را پیش بینی کنند (مک دونالد، جاناتان اولسون، آن لنینگ، والاس گدارد و جیمز مارشال، ۲۰۱۷) و در مسیر رسیدن به تعهد زناشویی، زنان بیش از شوهران از ارتباط برای رضایت زناشویی استفاده می‌کنند (یوبو هو، فنگ جیانگ و زینروی وانگ، ۲۰۱۹).

مفهوم «تمایز یافتگی خود^۱» از اساسی‌ترین مفاهیم نظریه نظام‌های خانواده موری بوون^۲ ۱۹۸۷ است که به‌منظور تبیین عملکرد خانواده به‌کار می‌رود. خانواده‌ها و دیگر گروه‌های اجتماعی تأثیر زیادی بر نحوه تفکر، احساس و رفتار افراد دارند. محیط و خانواده سطح تمایز یافتگی خود فرد را در کودکی تعیین می‌کنند و متقابلاً سطح تمایز یافتگی خود فرد بر محیط و زندگی اجتماعی و آینده فرد و از جمله در روابط زناشویی وی تأثیر گذار است (یوسفی، قربانی و عزیزی، ۱۳۹۷). بوون ۱۹۸۷ تمایز یافتگی خود را توانایی افراد در انعطاف پذیر بودن و عاقلانه عمل کردن به‌ویژه در مواجهه با اضطراب تعریف کرده است (نیکولز و دیویس، ۲۰۱۶). برای تمایز یافتگی چهار مؤلفه مطرح شده است. واکنش‌پذیری هیجانی^۳ که در آن احساسات فرد بر عقل، منطق و تصمیم‌هایش غلبه دارد؛ جایگاه من^۴، گریز هیجانی^۵ که به معنای استفاده از راهبردهای مختلفی برای فرار از بند پیوندهای هیجانی حل نشده خانواده است و می‌تواند شامل فاصله گرفتن جسمی از خانواده یا ایجاد موانع روانی مانند صحبت نکردن با یکی از اعضای خانواده باشد؛ هم آمیختگی با دیگران^۶

1. self-determination
2. Murry Bowen
3. emotional reactivity
4. i-position
5. emotional cut off
6. fusion with others

که نشان‌دهنده نیاز به تأیید و حمایت اطرافیان است. افراد تمایز یافته از هویت شخصی قوی یا جایگاه من نیرومندی برخوردارند و به‌خاطر کسب رضایت دیگران، رفتار و عقاید خود را تغییر نمی‌دهند (جهان‌بخشی و کلانترکوشه، ۱۳۹۱).

بر پایه نگره نظام‌های خانواده بوون ۱۹۸۷، میزان تمایز یافتگی خود می‌تواند تعیین‌کننده کیفیت روابط زناشویی باشد (مورارو و تورلیوک، ۲۰۱۲). در این راستا، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که با ارتقا سطح تمایز یافتگی خود، میزان رضایت زناشویی افزایش می‌یابد (همائی و دشت بزرگی، ۱۳۹۷) و در روابط زناشویی میزان تمایز یافتگی و احساس گناه هریک از زوج‌ها و نوع سبک دلبستگی در تعهد زناشویی آن‌ها نسبت به زندگی مشترکشان مؤثر است (اصلانی، عبداللهی، امان الهی، ۱۳۹۶). افزون بر این، رابطه تمایز یافتگی خود با تعهد زناشویی مثبت (زارعی و حسین‌قلی، ۱۳۹۳)؛ رابطه رضایتمندی زناشویی و صمیمیت با مؤلفه‌های تمایز یافتگی خود شامل گسلس عاطفی و واکنش‌پذیری عاطفی منفی و با جایگاه من مثبت است (مؤمنی، حسینی، مولایی پارده و کریمی، ۱۳۹۱). همچنین صمیمیت با تمایز یافتگی خود و خرده‌مقیاس‌های آن شامل واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران رابطه دارد (یوسفی و کیانی، ۲۰۱۳).

از سوی دیگر، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که با آنکه برای بسیاری از افراد، ازدواج با رضایت و سعادت آغاز می‌شود؛ اما به تدریج عاملی برای دلهره و پریشانی می‌شود (یو، وو، وانگ و وانگ، ۲۰۲۰). یکی از کارکردهای منفی خانواده که امروزه جامعه شاهد رواج بیشتر آن است؛ عدم تعهد زناشویی است که با نقض تعهد زناشویی، احتمال طلاق افزایش می‌یابد (هادی و همکاران، ۱۳۹۵) و از آنجا که افزایش آمار طلاق نشانه ضعف نهاد خانواده در برقراری ارتباط و به‌علاوه طلاق معضلی است که موجب پیچیدگی عاطفی خانواده و کاهش سطح کیفیت زندگی افراد می‌شود؛ بنابراین مطالعه عواملی مانند تمایز یافتگی خود و نحوه ارتباطات اعضاء در تعیین صمیمیت، تمایز یافتگی خود و تعهد زناشویی آن‌ها و نیز به لحاظ اهمیت و دامنه فراگیر مفاهیم مرتبط با زندگی زناشویی، مطالعه عوامل مؤثر بر آن به‌ویژه نقش خانواده در رابطه با نیازهای بنیادین امری ضروری و بسیار اساسی به‌نظر می‌رسد. از این‌رو پژوهش حاضر اجرا شد تا به سؤال‌های زیر پاسخ دهد.

۱. آیا نیازهای بنیادین، صمیمیت و تمایز یافتگی خود، تعهد زناشویی را پیش‌بینی می‌کنند؟
۲. آیا تمایز یافتگی رابطه بین نیازهای بنیادین و صمیمیت با تعهد زناشویی را واسطه‌گری می‌کند؟

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل ۸۹۰۰ زن و مرد متأهل مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهر تهران در سال ۱۳۹۷ بود. به‌روش نمونه‌گیری تصادفی با دست داشتن فهرستی از مراکز مشاوره و روان‌شناختی، از منطقه ۲ مراکز آوای رهایی، پندار نیک،

وارش، فهم و رایا، از منطقه ۵ مراکز تفکر، بهار زندگی، راه نور، آرامش و صادقیه، از منطقه ۷ مراکز مهرداد، راه نو، کاوش نوین، رهایی و ایران اندیش، از منطقه ۱۲ مراکز رفاه، نور سعادت، حمایت، فصل نو و همراهان و هستی، از منطقه ۱۶ مراکز امید نو، بعثت، حامی و معراج انتخاب شد و سپس به روش نمونه‌گیری در دسترس ۴۰۳ نفر متأهل شامل ۲۴۸ زن و ۱۵۵ مرد با در نظر گرفتن نسبت ۱۰ تا ۲۰ آزمودنی به ازای هر متغیر مشاهده شده (کلاین، ۲۰۱۶) و احتمال ریزش نمونه انتخاب شد. معیارهای ورود به پژوهش حداقل سه سال سابقه زندگی مشترک، شکایت اولیه و ثانویه مشکلات زناشویی در پرونده مراجعه کننده، حداقل مدرک دیپلم، حداقل یک فرزند و سن بین ۲۱ تا ۶۰ سال و معیارهای خروج شامل معلولیت جسمانی و بیماری‌های مزمن، مصرف داروهای خاص و بستری شدن در طول سال گذشته به خاطر وضعیت جسمانی و روان‌شناختی بود.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه تعهد زناشویی^۱. این پرسشنامه ۴۴ گویه‌ای توسط آدامز و جونز (۱۹۹۷) در طیف پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم= ۱ تا کاملاً موافقم= ۵ ساخته شده و نمره‌گذاری سؤال‌های ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۲۳، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۵، ۳۶ و ۳۸ آن به صورت معکوس است. آدامز و جونز (۱۹۹۷) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ و در تحلیل عاملی این ابزار سه خرده مقیاس تعهد شخصی با شماره گویه‌های ۱ تا ۱۰، اخلاقی با شماره گویه‌های ۱۱ تا ۲۲ و ساختاری با شماره گویه‌های ۲۳ تا ۴۴ را گزارش کردند. شاه سیاه، بهرامی و محبی (۱۳۸۸) جهت تعیین روایی پرسشنامه از روش روایی صوری و محتوایی استفاده کردند و پس از برخورداری روایی ظاهری، روایی محتوایی پرسشنامه توسط ۵ نفر از اساتید مشاوره دانشکده علوم تربیتی دانشگاه اصفهان تأیید شد. شاه سیاه و همکاران (۱۳۸۸) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۵ را گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های تعهد به همسر، تعهد به ازدواج و احساس تعهد به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۵ و ۰/۷۲ به دست آمد.

۲. پرسشنامه تمایز یافتگی خود^۲. پرسشنامه ۴۵ گویه‌ای اسکورن و اسمیت (۲۰۰۳) شامل چهار خرده مقیاس است که واکنش‌پذیری عاطفی را با شماره گویه‌های ۱، ۶، ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۶، ۳۰، ۳۴، ۳۸ و ۴۰؛ جایگاه من را با شماره گویه‌های ۴، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۷، ۳۱، ۳۵، ۴۱ و ۴۳؛ گریز عاطفی را با شماره گویه‌های ۲، ۳، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۰، ۲۴، ۲۸، ۳۲، ۳۶، ۳۹ و ۴۲ و آمیختگی با دیگران را با شماره گویه‌های ۵، ۹، ۱۳، ۱۷، ۲۲، ۲۵، ۲۹، ۳۳، ۳۷، ۴۴ و ۴۵ در طیف

1. Marital Commitment Inventory
2. Differentiation of Self Inventory

لیکرت از هرگز = ۱ تا همیشه = ۶ ارزیابی می‌کند. جزء گویه‌های ۴، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۷، ۳۱، ۳۷، ۴۱ و ۴۳ باقی سؤالات به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. اسکورن و اسمیت (۲۰۰۳) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و همبستگی این ابزار را با خرده مقیاس ترس از رها شدن پرسشنامه تجربه روابط نزدیک^۱ برنان، کلارک و شاور^۲ ۱۹۹۸ برابر با ۰/۵۳ - گزارش کردند. جهان-بخشی و کلانترکوشه (۱۳۹۱) روایی این پرسشنامه را قابل قبول، ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس را ۰/۶۹ و برای خرده مقیاس‌های واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گریز عاطفی و آمیختگی عاطفی با دیگران ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۷۳، ۰/۶۴، ۰/۶۱ و ۰/۷۵ گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گسلس عاطفی و هم آمیختگی با دیگران به ترتیب ۰/۶۹، ۰/۷۱، ۰/۶۳ و ۰/۶۱ به دست آمد.

۳. **مقیاس صمیمیت**^۳. این مقیاس ۱۷ گویه‌ای توسط واکر و تامپسون^۴ ۱۹۸۳ (نقل از موحدی، موحدی و کریمی‌نژاد، ۱۳۹۳) با هدف سنجش مهر، از خودگذشتگی، خرسندی و رضایت زوجها ساخته شده و نمره‌گذاری آن در طیف لیکرت ۷ درجه‌ای از هرگز = ۱، به ندرت = ۲، گاهی = ۳، اغلب = ۴، اکثراً = ۵، تقریباً همیشه و همیشه = ۷ است. واکر و تامپسون ۱۹۸۳ برای این ابزار ضرایب آلفای کرونباخ را در دامنه‌ای از ۰/۹۷ تا ۰/۹۱ گزارش کرده‌اند. موحدی و همکاران (۱۳۹۳) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۷ و روایی این مقیاس را از طریق همبستگی آن با گویه کلی ۰/۸۸ گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای این ابزار ۰/۹۵ به دست آمد.

۴. **مقیاس ارضای نیازهای بنیادین عمومی**^۵. این مقیاس ۲۱ گویه‌ای توسط گنیه (۲۰۰۳) ساخته شده و دارای ۳ خرده مقیاس است خرده مقیاس خودپیروی با سؤال‌های ۱، ۴، ۸، ۱۱، ۱۴، ۱۷ و ۲۰، شایستگی با سؤال‌های ۳، ۵، ۱۰، ۱۳، ۱۵ و ۱۹ و تعلق با سؤال‌های ۲، ۶، ۷، ۹، ۱۲، ۱۶، ۱۸، ۲۱ در طیف ۷ درجه‌ای لیکرتی از کاملاً غلط = ۱ تا کاملاً درست = ۷ نمره‌گذاری می‌شود. در پژوهش بشارت و رنجبر کلاگری (۱۳۹۲) نتایج ضرایب همبستگی پیروان نشان داد که همبستگی بین نمره آزمودنی‌ها در زیر مقیاس‌های ارضای نیازهای بنیادین عمومی با شاخص‌های برونگرایی، عاطفه مثبت و بهزیستی روان‌شناختی مثبت و با شاخص‌های نوروگرایی، عاطفه منفی و درماندگی روان‌شناختی منفی است. این نتایج، روایی همگرا و تشخیصی مقیاس ارضای نیازهای بنیادین روان‌شناختی را تأیید کرد. همسانی درونی این مقیاس بر حسب ضرایب آلفای کرونباخ

1. Experiences in Close Relationships Inventory
2. Brennan, Clark, & Shaver
3. Intimacy Scale
4. Walker & Thompson
5. Basic Needs Satisfaction in General Scale

محاسبه و با ضرایب همبستگی از ۰/۸۳ تا ۰/۹۱ تأیید و پایایی بازآزمایی آن بر اساس نتایج دو بار اجرای آزمون محاسبه و با ضرایب همبستگی از ۰/۶۷ تا ۰/۷۷ برای زیرمقیاس‌های مختلف تأیید شد. در پژوهش حاضر ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های خودمختاری، شایستگی و ارتباط به ترتیب ۰/۷۱، ۰/۷۱ و ۰/۶۳ به دست آمد.

شیوه اجرا. پس از کسب مجوز از اداره پژوهش دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، به مراکز مشاوره منتخب مراجعه و برای شرکت‌کننده‌ها اهداف پژوهش در اتاق درمانگران مراکز که دارای فضای روان‌شناختی لازم بود؛ بیان شد و دستورالعمل‌های یکسانی در مورد چگونگی تکمیل پرسشنامه‌ها ارائه و رضایت آن‌ها برای شرکت در پژوهش کسب و پرسشنامه‌ها به صورت فردی توسط آن‌ها تکمیل شد. برای اطمینان خاطر شرکت‌کننده‌ها پرسشنامه‌ها در پاکت‌هایی به آن‌ها تحویل و در همان پاکت‌ها بدون نام و نام خانوادگی پس گرفته شد. ملاحظات اخلاقی شامل تضمین حریم خصوصی مربوط به ناشناس ماندن و رازداری نیز رعایت شد. پس از کنار گذاشتن ۲ پرسشنامه مخدوش و ۱ داده پرت، برای تحلیل داده‌ها از روش الگویابی معادله‌های ساختاری استفاده شد. در الگوی اندازه‌گیری پژوهش حاضر چنین فرض شده بود که متغیر مکنون نیازهای بنیادین روان‌شناختی به وسیله نشانگرهای خودمختاری، شایستگی و ارتباط، متغیر مکنون تمایز یافتگی خود به وسیله نشانگرهای واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گسلس عاطفی و هم آمیختگی با دیگران و متغیر مکنون تعهد زناشویی به وسیله نشانگرهای تعهد به همسر، تعهد به ازدواج و احساس تعهد اندازه‌گیری می‌شود. چگونگی برازش الگوی اندازه‌گیری پژوهش به وسیله تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم افزار ایموس^۱ و برآورد بیشینه احتمال ارزیابی شد.

یافته‌ها

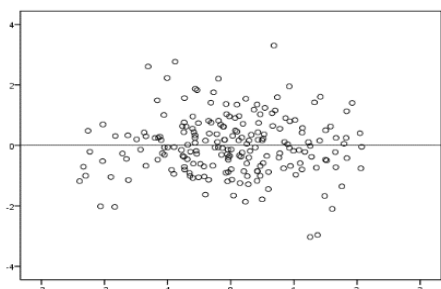
در پژوهش حاضر ۱۵۵ نفر (۳۸/۴۶ درصد) از شرکت‌کننده‌ها مرد و ۲۴۸ نفر (۶۱/۵۳ درصد) زن بودند. میانگین و انحراف معیار سنی مردان برابر با $۵/۶۷ \pm ۳۵/۱۵$ و زنان برابر با $۴/۴۷ \pm ۳۳/۳۷$ بود. ۱۳ نفر (۸/۹۳ درصد) از مردان سن کمتر از ۳۰ سال، ۱۱۵ نفر (۷۴/۱۹ درصد) سن ۳۱ تا ۳۵ سال و ۲۲ نفر (۱۴/۱۹ درصد) سن بالاتر از ۳۵ سال داشتند. ۳۳ نفر (۱۳/۳۱ درصد) از زنان سن کمتر از ۳۰ سال، ۱۷۷ نفر (۷۱/۷۳ درصد) سن ۳۱ تا ۳۵ سال و ۳۸ نفر (۱۵/۳۲ درصد) سن بالاتر از ۳۵ سال داشتند. میانگین و انحراف معیار سال‌های زندگی مشترک مردان با همسر خود برابر با $۵/۱۲ \pm ۸/۳۴$ و برای زنان برابر با $۶/۲۸ \pm ۷/۲۸$ بود. میانگین و انحراف معیار مدت زمان اختلاف مردان با همسر برابر با $۷/۷۸ \pm ۶/۵۴$ و برای زنان برابر با $۸/۳۴ \pm ۵/۵۴$ بود. تحصیلات ۵۹

نفر (۳۸/۰۶ درصد) از مردان دیپلم، ۳۳ نفر (۲۱/۲۹ درصد) فوق دیپلم، ۴۵ نفر (۲۹/۰۳ درصد) لیسانس و ۱۳ نفر (۸/۹۳ درصد) فوق لیسانس و بالاتر بود. تحصیلات ۳۶ نفر (۱۴/۵۲ درصد) از زنان دیپلم، ۳۷ نفر (۱۴/۹۲ درصد) فوق دیپلم، ۱۱۵ نفر (۴۶/۳۷ درصد) لیسانس و ۶۰ نفر (۲۴/۱۹ درصد) فوق لیسانس و بالاتر بود. شغل ۷۸ نفر (۵۰/۳۲ درصد) از مردان آزاد و ۶۷ نفر (۴۳/۲۲ درصد) دولتی بود و ۵ نفر (۳/۲۲ درصد) بیکار بودند. شغل ۱۲۰ نفر (۴۸/۹۳ درصد) از زنان آزاد و ۹۴ نفر (۳۷/۹۰ درصد) دولتی و ۳۴ نفر (۱۳/۷۰ درصد) خانه داری بود. وضعیت اقتصادی ۶۷ نفر (۴۳/۲۳ درصد) از مردان متوسط، ۵۱ نفر (۳۲/۹۰ درصد) خوب و ۳۷ نفر (۲۳/۸۷ درصد) بالا و وضعیت اقتصادی ۱۲۴ نفر (۵۰ درصد) از زنان متوسط، ۸۹ نفر (۳۵/۸۹ درصد) خوب و ۳۵ نفر (۱۴/۱۱ درصد) بالا بود.

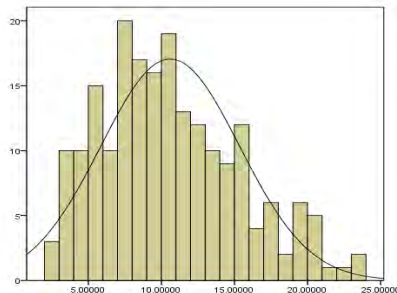
جدول ۱. شاخص‌ها، ضریب تحمل و تورم واریانس متغیرهای پژوهش (تعداد=۴۰۰)

متغیر	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	ضریب تحمل	تورم واریانس
نیازهای بنیادین- خودمختاری	۳۲/۷۰	۶/۹۳	۰/۲۶۴	-۰/۶۴۹	۰/۴۲۴	۲/۳۶۰
نیازهای بنیادین- شایستگی	۲۷/۳۴	۶/۳۱	۰/۱۲۶	-۰/۴۰۱	۰/۳۹۰	۲/۵۶۲
نیازهای بنیادین- ارتباط	۳۸/۲۴	۵/۹۰	۰/۲۴۰	-۰/۳۱۲	۰/۴۵۴	۲/۲۰۴
صمیمیت زناشویی	۸۶/۲۷	۲۰/۶۱	-۰/۴۵۶	-۰/۳۹۸	۰/۵۳۷	۱/۸۶۳
تمایز یافتگی خود- واکنش پذیری عاطفی	۳۲/۱۱	۷/۸۶	-۰/۱۵۸	-۰/۵۴۷	۰/۳۷۳	۲/۶۸۴
تمایز یافتگی خود- جایگاه من	۳۵/۹۰	۸/۲۴	-۰/۰۱۵	-۰/۳۲۴	۰/۵۰۹	۱/۹۶۳
تمایز یافتگی خود- گسلس عاطفی	۴۳/۵۱	۸/۶۴	-۰/۱۰۵	-۰/۶۹۵	۰/۴۶۹	۲/۱۳۱
تمایز یافتگی خود- هم آمیختگی با دیگران	۳۰/۵۷	۷/۴۳	۰/۰۶۹	-۰/۹۱۳	۰/۳۶۸	۲/۷۲۲
تعهد زناشویی- تعهد به همسر	۳۶/۸۸	۶/۷۲	-۰/۰۶۵	-۰/۴۴۰	-	-
تعهد زناشویی- تعهد به ازدواج	۳۹/۳۲	۶/۶۷	-۰/۱۴۳	-۰/۳۷۶	-	-
تعهد زناشویی- احساس تعهد	۷۷/۳۹	۱۱/۸۶	-۰/۲۵۵	۰/۲۴۰	-	-

جدول ۱ حاکی از توزیع طبیعی داده‌ها و مفروضه هم‌خطی بودن در بین متغیرهای پژوهش است.

شکل ۲. نمودار پراکندگی واریانس‌های استاندارد شده خطاها

شکل ۱. نمودار هیستوگرام متغیرهای پژوهش

در شکل ۱ نمودار هیستوگرام مربوط به فاصله مهلنوبایس^۱ حاکی از برقراری مفروضه توزیع طبیعی داده‌های چند متغیری و شکل ۲ نیز حاکی از برقراری مفروضه همگنی واریانس‌ها است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای نیازهای بنیادین، صمیمیت، تمایز یافتگی خود و تعهد زناشویی (تعداد = ۴۰۰)

متغیرها	خودمختاری	شایستگی	ارتباط	صمیمیت زناشویی
خودمختاری	-			
شایستگی	۰/۶۸۹**	-		
ارتباط	۰/۶۲۳**	۰/۶۷۰**	-	
صمیمیت زناشویی	۰/۴۹۲**	۰/۴۴۲**	۰/۴۴۷**	-
واکنش‌پذیری عاطفی	۰/۴۸۰**	۰/۴۸۳**	۰/۴۱۲**	۰/۴۴۲**
جایگاه من	۰/۵۱۵**	۰/۴۷۶**	۰/۴۷۴**	۰/۴۵۵**
گسلش عاطفی	۰/۴۳۸**	۰/۳۶۴**	۰/۴۴۵**	۰/۵۴۹**
هم آمیختگی با دیگران	۰/۴۶۹**	۰/۴۵۵**	۰/۳۹۱**	۰/۴۳۸**
تعهد به همسر	۰/۴۵۰**	۰/۴۴۹**	۰/۴۲۱**	۰/۶۵۹**
تعهد به ازدواج	۰/۵۵۲**	۰/۵۸۹**	۰/۵۳۳**	۰/۵۹۳**
احساس تعهد	۰/۴۰۶**	۰/۴۵۴**	۰/۳۸۸**	۰/۶۶۲**

**P<۰/۰۱ *P<۰/۰۵

ادامه جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای نیازهای بنیادین، صمیمیت، تمایز یافتگی خود و تعهد زناشویی (تعداد = ۴۰۰)

متغیرها	واکنش‌پذیری عاطفی	جایگاه من	گسلش عاطفی	هم آمیختگی با دیگران	تعهد به همسر	تعهد به ازدواج
واکنش‌پذیری عاطفی	-					
جایگاه من	۰/۵۸۵**	-				
گسلش عاطفی	۰/۵۹۴**	۰/۴۴۱**	-			
هم آمیختگی با دیگران	۰/۷۳۷**	۰/۶۰۲**	۰/۶۱۴**	-		
تعهد به همسر	۰/۴۳۸**	۰/۴۸۹**	۰/۵۷۸**	۰/۴۶۴**	-	
تعهد به ازدواج	۰/۴۸۱**	۰/۴۹۴**	۰/۴۹۹**	۰/۴۲۳**	۰/۶۸۳**	-
احساس تعهد	۰/۴۵۳**	۰/۴۸۷**	۰/۵۷۵**	۰/۴۸۳**	۰/۶۴۲**	۰/۶۴۸**

**P<۰/۰۱ *P<۰/۰۵

جدول ۲ نشان می‌دهد که مؤلفه‌های نیازهای بنیادین روان‌شناختی، مؤلفه‌های چهارگانه تمایز یافتگی خود و متغیر صمیمیت زناشویی با هر سه مؤلفه تعهد زناشویی به صورت مثبت همبسته هستند (P=۰/۰۱).

1. Mahalanobis distance (D)

جدول ۳. شاخص‌های برازش الگوی اندازه‌گیری و ساختاری متغیرهای نیازهای بنیادین، صمیمیت، تمایز یافتگی خود و تعهد زناشویی (تعداد = ۴۰۰)

شاخص‌های برازندگی	الگوی اندازه‌گیری	الگوی ساختاری	نقطه برش (کلاین، ۲۰۱۶)
مجذور کای ^۱	۵۸/۱۸	۷۰/۶۳	-
درجه آزادی	۳۰	۳۷	-
مجذور کای هنجار شده	۱/۹۴	۱/۹۱	کمتر از ۳
شاخص نکویی برازش ^۲	۰/۹۴۶	۰/۹۴۳	۰/۹۰ >
شاخص تعدیل شده برازندگی ^۳	۰/۹۰۱	۰/۸۹۸	۰/۸۵۰ >
شاخص برازندگی تطبیقی ^۴	۰/۹۷۶	۰/۹۷۵	۰/۹۰ >
ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب ^۵	۰/۰۶۸	۰/۰۶۷	۰/۰۸ <

جدول ۳ نشان می‌دهد که بعد از اصلاح، الگوی اندازه‌گیری با داده‌های گردآوری شده برازش قابل قبول دارد.

جدول ۴. پارامترهای الگوی اندازه‌گیری پژوهش در تحلیل عاملی تأییدی متغیرهای تمایز یافتگی خود، نیازهای بنیادین و تعهد زناشویی (تعداد = ۴۰۰)

متغیر مکنون - نشانگر	بار عاملی استاندارد نشده b	بار عاملی استاندارد β	خطای معیار	آماره t
تمایز یافتگی خود- واکنش پذیری عاطفی	۱	۰/۸۳۷		
تمایز یافتگی خود- جایگاه من	۰/۸۸۸	۰/۷۰۸	۰/۰۸۱	۱۰/۹۲**
تمایز یافتگی خود- گسلس عاطفی	۰/۹۴۹	۰/۷۲۶	۰/۰۸۴	۱۱/۲۸**
تمایز یافتگی خود- هم آمیختگی با دیگران	۰/۹۵۲	۰/۸۴۳	۰/۰۶۹	۱۳/۷۱**
نیازهای بنیادین- خودمختاری	۱	۰/۸۰۳		
نیازهای بنیادین- شایستگی	۰/۹۸۵	۰/۸۶۱	۰/۰۷۶	۱۲/۹۰**
نیازهای بنیادین- ارتباط	۰/۸۲۶	۰/۷۷۹	۰/۰۷۰	۱۱/۷۱**
تعهد زناشویی- تعهد به همسر	۱	۰/۸۰۵		
تعهد زناشویی- تعهد به ازدواج	۱/۰۴۵	۰/۸۴۹	۰/۰۸۲	۱۲/۷۸**
تعهد زناشویی- احساس تعهد	۱/۰۷۳	۰/۷۷۷	۰/۱۴۶	۱۱/۶۳**

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

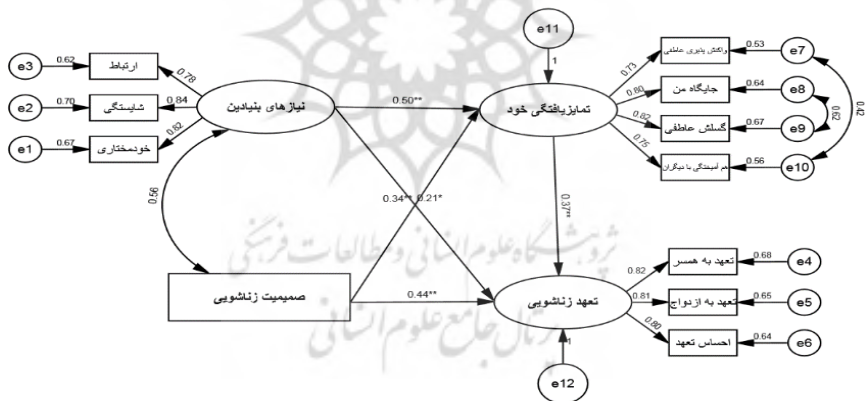
جدول ۴ نشان می‌دهد که بارهای عاملی همه نشانگرها بالاتر از ۰/۳۲ است و بنابراین همه آن‌ها از توان لازم برای اندازه‌گیری متغیرهای مکنون پژوهش حاضر برخوردارند.

1. Chi-square
2. Goodness of Fit Index (GFI)
3. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)
4. Comparative Fit Index (CFI)
5. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

جدول ۵. ضرایب مسیر کل و مستقیم و غیر مستقیم بین متغیرهای پژوهش در الگوی ساختاری متغیرهای تمایز یافتگی خود، نیازهای بنیادین و تعهد زناشویی (تعداد= ۴۰۰)

متغیر پیش بین - متغیر ملاک	بار عاملی استاندارد نشده b	بار عاملی استاندارد β	خطای معیار
ضریب مسیر صمیمیت زناشویی - تعهد زناشویی	۰/۱۵۱	۰/۰۲۷	۰/۵۶۲
کل نیازهای بنیادین - تعهد زناشویی	۰/۳۸۹	۰/۰۸۷	۰/۳۹۸
ضریب مسیر صمیمیت زناشویی - تعهد زناشویی	۰/۱۱۷	۰/۰۲۵	۰/۴۳۶
ضریب مسیر نیازهای بنیادین - تعهد زناشویی	۰/۲۰۷	۰/۰۹۱	۰/۲۱۲
مستقیم تمایز یافتگی خود - تعهد زناشویی	۰/۳۶۰	۰/۱۰۵	۰/۳۷۴
ضریب مسیر صمیمیت زناشویی - تعهد زناشویی	۰/۰۳۴	۰/۰۱۳	۰/۱۲۶
غیر مستقیم نیازهای بنیادین - تعهد زناشویی	۰/۱۸۲	۰/۰۶۱	۰/۱۸۶

جدول ۵ نشان می‌دهد که ضریب مسیر کل بین صمیمیت زناشویی و تعهد زناشویی مثبت است ($P=0/001$). ضریب مسیر کل بین نیازهای بنیادین روان‌شناختی و تعهد زناشویی ($P=0/001$) و ضریب مسیر غیرمستقیم بین صمیمیت زناشویی و تعهد زناشویی ($P=0/002$) و بین نیازهای بنیادین روان‌شناختی و تعهد زناشویی ($P=0/001$) نیز مثبت است.

شکل ۳. الگوی ساختاری پژوهش در تبیین روابط بین صمیمیت زناشویی، نیازهای بنیادین روان‌شناختی، تمایز یافتگی خود و تعهد زناشویی

شکل ۳ نشان می‌دهد که مجموع مجذور همبستگی‌های چندگانه برای متغیر تعهد زناشویی برابر با ۰/۶۱ است. این یافته بیانگر آن است که متغیرهای صمیمیت زناشویی، نیازهای بنیادین روان‌شناختی و تمایز یافتگی خود در مجموع می‌توانند ۶۱ درصد از واریانس تعهد زناشویی را تبیین کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که تمایز یافتگی خود رابطه بین نیازهای بنیادین روان‌شناختی و تعهد زناشویی را از یک سو و رابطه بین صمیمیت زناشویی و تعهد زناشویی را از سوی دیگر میانجی‌گری می‌کند. این یافته‌ها به لحاظ رابطه تمایز یافتگی خود با تعهد زناشویی با نتایج حاصل از پژوهش‌های اصلانی و همکاران (۱۳۹۶)، زارعی و حسین‌قلی (۱۳۹۳)، و به لحاظ رابطه صمیمیت با تمایز یافتگی خود و خرده مقیاس‌های آن شامل واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران با نتایج حاصل از پژوهش یوسفی و کیانی (۲۰۱۳) و صمیمیت با نتایج حاصل پژوهش‌های محمدی و همکاران (۱۳۹۵)، مک دونالد و همکاران (۲۰۱۷)، یوبو هو و همکاران (۲۰۱۹) به لحاظ رابطه نیازهای بنیادین و صمیمیت زوجها با تعهد زناشویی نا نتایج حاصل از پژوهش‌های پژوهش‌های مؤمنی و همکاران (۱۳۹۱) و سوپرال و همکاران (۲۰۱۵) هم راستا بود.

در تبیین یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر همان‌گونه که دسی و رایان (۲۰۱۵) عنوان کردند؛ می‌توان گفت که افراد از سه نیاز روان‌شناختی بنیادین شایستگی، خودمختاری و در رابطه بودن برخوردارند. رضایت از این نیازهای اساسی باعث ارتقاء رویه‌های انگیزشی مطلوب و حالت‌های انگیزش خودمختارانه و درونی می‌شود و سلامت روان‌شناختی آن‌ها را تأمین و تعامل مؤثر با جهان بیرون را تسهیل می‌کند. آستین و سولومون (۲۰۱۶) نگره تمایز یافتگی خود را توانایی ایجاد تعادل در دو سطح درون روانی و فراروانی/باین فردی تعریف می‌کنند. به باور آن‌ها تمایز با توجه به کارکرد درون روانی، توانایی جداسازی فرایندهای عاطفی از فرایندهای عقلانی را دارد و با توجه به کارکرد بین فردی، توانایی تجربه کردن صمیمیت همراه با استقلال در روابط بین فردی و تعادل مناسب میان آن‌ها را نشان می‌دهد. تقریباً مشابه با قدرت «من^۱»، تمایز یافتگی خود، ظرفیت تفکر و انعکاس است که فرد به‌طور خودکار به فشارهای هیجانی درونی یا بیرونی پاسخ ندهد. ریواس، بونیلا و وازگوئز (۲۰۲۰) دریافته‌اند که در ازدواج هر یک از طرفین مسائل و تعارض‌های حل نشده خود و والدین‌شان را نیز وارد زندگی زناشویی می‌کنند؛ زیرا انسان‌ها گرایش به این دارند که سبک‌های ارتباطی در خانواده‌های مبدأ خویش را در همسرگزینی و سایر روابط مهم تکرار کنند و الگوهای مشابهی را به فرزندان‌شان انتقال دهند. همخوان با تبیین پژوهشگرانی چون احمدی، پناغی و صادقی (۱۳۹۷) می‌توان گفت که آسیب‌های روانی و خانوادگی ناشی از فراق‌کنی و فرایندهای انتقال چند نسلی است و فراق‌کنی زمانی رخ می‌دهد که زوجها بخشی از ناپختگی و عدم فردیت یافتگی خود را به زندگی زناشویی و فرزندان انتقال می‌دهند. بنابراین کسانی که در

1. ego

دوران کودکی و نوجوانی درگیری هیجانی زیادی را در خانواده خود تجربه کرده باشند؛ سطح اندکی از تمایز یافتگی عاطفی و فردیت یافتگی دارند و غالباً همسرانی انتخاب می‌کنند که تمایز یافتگی مشابهی با آن‌ها داشته باشند. همان‌گونه که تیتلمن (۲۰۱۵) عنوان می‌کند؛ می‌توان انتظار داشت که افراد نامتمایز، همسر کسی شوند که به همان اندازه با خانواده مبدأ خودشان آمیختگی عاطفی دارند. هرچه این آمیختگی بیشتر باشد؛ احتمال اضطراب و بی‌ثباتی بیشتر خواهد بود و تمایل خانواده برای یافتن راه حل از طریق جنگ و نزاع، فاصله‌گیری و کارکرد مختل بیشتر خواهد شد. به‌طور معمول الگوهای خانواده تکرار می‌شوند؛ آنچه در بین یک نسل رخ می‌دهد؛ در نسل بعدی نیز اتفاق خواهد افتاد؛ زیرا در هر نسل، دوباره مسائل عاطفی حل نشده مشابهی فعال می‌شوند.

از آنجا که نگره «تمایز یافتگی» بنیان‌های صمیمیت و پذیرش دوسویه را در ازدواج بررسی می‌کند؛ بنابراین زن و مردی که سطح تمایز یافتگی خود پایینی داشته باشند؛ زمانی که ازدواج کنند؛ انتظار می‌رود که بلوغ عاطفی کمتر و ظرفیتی محدودی برای صمیمیت و یکی شدن داشته باشند. این مساله نیازمند این است که هر دو نفر برای پایداری ازدواج‌شان رشد و خودرهبی‌شان را قربانی ازدواج کنند. در مقابل در نظام‌های زناشویی تمایز یافته همسران به یکدیگر اجازه می‌دهند که نقشی نرمش پذیرتر و رابطه‌ای صمیمانه‌تر داشته باشند و تفاوت عقاید یکدیگر را تحمل و واکنش عاطفی کمتری را تجربه کنند. به سخن دیگر برای اینکه مشکلات کمتری داشته باشند در پاسخ به عواطف دیگران آرامش خود را حفظ کنند (فیرستون، فیرستون و کالت، ۲۰۱۲). ندائی، بهرامی، جزایری و جزایری (۱۳۹۵) دریافته‌اند که پیوند هیجان مشخصه اصلی روابط صمیمی و احساساتی است و دور از انتظار نیست که زوجها در فرایند ارتباط از شدت هیجان‌های خود و رفتار غیرقابل انتظار همسرشان دچار ضربه شوند. در واقع تجربه هیجان‌ها بین زوجها ممکن است که مثل یک شمشیر دو لبه عمل کند و تخریب و ملال را نیز برای ارتباط صمیمی آن‌ها پدید آورد. هیجان برای زندگی لازم است؛ اما تجربه آن در سطح شدید، ناآگاهانه و لجام گسیخته فوق العاده زیان‌آور است و بی‌نظمی هیجانی در بین زوجها روابط آشفته مزمن را به همراه دارد. در آمیختگی هیجانی نیز شایع‌ترین الگوی ارتباطی است که منجر به کشمکش میان فاصله‌گیری یا نزدیکی / فاصله‌گیری می‌شود که در آن یک همسر در پی صمیمیت یا نزدیکی بالاتر و دیگری در پی جدایی است.

با جمع‌بندی یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود که در مراکز مشاوره و خدمات روان‌شناختی آموزش‌هایی را به افراد متأهل مراجعه کننده با شکایت‌های زناشویی جهت نحوه ارضای نیازهای بنیادین روان‌شناختی همسران خود و روش‌های افزایش صمیمیت زناشویی ارائه و همچنین بر سنجش سطح تمایز یافتگی زوجها و ترمیم آن تمرکز کنند. به دین ترتیب زمانی که

نیازهای بنیادین همسران ارضا شود و همسران تمایز یافته با پختگی هیجانی و منطقی به نیازهای خود و یکدیگر پاسخ دهند؛ تعهد زناشویی در سایه چنین روابطی افزایش می‌یابد. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، کنترل نشدن متغیرهایی چون وضعیت اجتماعی-اقتصادی و جنس به دلیل صرفه جویی در زمان و هزینه بود که تعمیم یافته‌های پژوهش را با محدودیت مواجه سازد. بنابراین پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آتی متغیرهایی چون وضعیت اجتماعی-اقتصادی و جنس نیز کنترل شود. علاوه بر این‌ها محدودیت دیگر و اصلی این پژوهش استفاده صرف از پرسشنامه‌ها آن‌هم استفاده از پرسشنامه‌های کشورهای غربی به لحاظ نبود پرسشنامه‌هایی مطابق با فرهنگ ایران بود. از آنجا که مفهوم صمیمیت، تمایز یافتگی و تعهد زناشویی ممکن است که در کشور ما با کشورهای غربی متفاوت باشد؛ پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی پرسشنامه‌هایی مطابق با زمینه‌های فرهنگی، اعتقادی و اجتماعی ایران ساخته و علاوه بر پرسشنامه‌ها از مشاهده و مصاحبه بالینی برای سنجش متغیرهای این پژوهش به‌ویژه سنجش تعهد زناشویی استفاده شود.

موازن اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در این پژوهش موازن اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه، تضمین حریم خصوصی و رازداری رعایت شد. شرکت‌کننده‌ها ارائه اطلاعات فردی اعم از نام و نام خانوادگی و شماره تماس مختار بودند. به آن‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات محرمانه می‌ماند و این امر نیز کاملاً رعایت شد.

سیاسگزاری

از همه مسئولان مراکز آوای رهایی، پندار نیک، وارث، فهم و رایا از منطقه ۲، مراکز تفکر، بهار زندگی، راه نور، آرامش و صادقیه از منطقه ۵، مراکز مهرداد، راه نو، کاوش نوین، رهایی و ایران اندیش از منطقه ۷، مراکز رفاه، نور سعادت، حمایت، فصل نو و همراهان از منطقه ۱۲ و هستی، امید نو، بعثت، حامی و معراج از منطقه ۱۶ و زوج‌های شرکت‌کننده تشکر و قدردانی می‌شود.

مشارکت نویسندگان

مقاله حاضر برگرفته از پایان نامه دکتری نویسنده اول در رشته روان‌شناسی عمومی، دانشکده روان‌شناسی و علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن با کد ثبت ۱۷۵۳۱/۹۶ که در تاریخ ۱۳۹۶/۰۶/۲۴ تصویب شده است و معصومه زارع‌گاریزی وظیفه گردآوری داده‌ها، تهیه پیش‌نویس،

طراحی و مفهوم سازی را، حسین ابراهیمی مقدم و خدیجه ابوالعالی الحسینی نیز وظیفه نظارت بر صحت انجام کار، تأیید محتوای کار، ویراستاری، بازنگری و نهایی سازی را بر عهده داشتند.

تعارض منافع

بنا بر اظهار نویسندگان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

منابع

- احمدی، لیللا، پناغی، لیلی، و صادقی، منصوره السادات. (۱۳۹۷). رابطه خودمختاری و صمیمیت خانواده مبدأ با سازگاری زناشویی: نقش عوامل شخصیتی. *فصلنامه خانواده‌پژوهی*، ۱۴(۱): ۵۶-۳۹. [پیوند]
- اصلانی، خالد، عبدالهی، نیره، و امان الهی، عباس. (۱۳۹۶). رابطه سبک دلبستگی با تعهد زناشویی با میانجیگری تمایز یافتگی خود و احساس گناه در دانشجویان زن متأهل شهر اهواز. *فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش‌های مشاوره*، ۱۶(۱): ۲۲۰-۱۹۱. [پیوند]
- آفتاب، رؤیا، کربلایی محمد میگونی، احمد، و تقی لو، صادق. (۱۳۹۳). نقش میانجیگر راهبردهای تنظیم هیجانی در رابطه بین شخصیت مرزی و خشونت زناشویی. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، ۸(۴ پایی ۳۲): ۲۷-۷. [پیوند]
- بخشی مشهدلو، محمد، موسی زاده، توکل، و نریمانی، محمد. (۱۳۹۷). بررسی اثربخشی آموزش مهارت حل مساله اجتماعی بر افزایش میزان انطباق‌پذیری و رضایت زناشویی در زوجین ناسازگار. *مجله مطالعات ناتوانی*، ۸: ۹۷-۹۰. [پیوند]
- بشارت، محمدعلی، و رنجبر کلاگری، الهه. (۱۳۹۲). مقیاس ارضای نیازهای بنیادین روان‌شناختی: پایایی، روایی و تحلیلی عاملی. *اندازه‌گیری تربیتی*، ۴(۲): ۱۶۸-۱۴۷. [پیوند]
- جهان‌بخشی، زهرا، و کلانترکوشه، سیدمحمد. (۱۳۹۱). رابطه ابعاد طرحواره‌های ناسازگار اولیه و تمایز یافتگی با رغبت به ازدواج در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه علامه طباطبایی. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۲(۲): ۲۵۴-۲۳۴. [پیوند]
- رضایی فر، نوشان، دوستی، یارعلی، و میرزاییان، بهرام. (۱۳۹۷). اثربخشی روان‌درمانی مبتنی بر تحلیل رفتار متقابل بر صمیمیت زناشویی و رضایت جنسی زنان مبتلا به افسردگی غیربالینی. *روان‌پرستاری*، ۶(۱): ۴۲-۳۵. [پیوند]
- زارعی سلمان، و حسین‌قلی، فاطمه. (۱۳۹۳). پیش‌بینی تعهد زناشویی بر پایه عواطف خودآگاه (شرم و گناه) و تمایز یافتگی خود در دانشجویان متأهل. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۱(۲): ۱۱۳-۱۰۳.

- زنگنه مطلق، فیروزه، بنی جمالی، شکوه السادات، احدی، حسن، و حاتمی، حمیدرضا. (۱۳۹۶). اثربخشی زوج درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد و زوج درمانی هیجان مدار بر بهبود صمیمیت و کاهش نارسایی هیجانی زوجین. اندیشه و رفتار در روان‌شناسی بالینی، ۱۱(۴): ۴۷-۵۶. [پیوند]
- شاه سیاه، مرضیه، بهرامی، فاطمه، و محبی، سیامک. (۱۳۸۸). بررسی رابطه رضایت جنسی و تعهد زناشویی زوجین شهرستان شهرضا ۱۳۸۷. مجله اصول بهداشت روانی، ۱۱(۳): ۲۳۸-۲۳۳. [پیوند]
- شیخ زین الدین، حمیده، فرخی، نورعلی، و عباس پور آذر، زهرا. (۱۳۹۷). نقش میانجیگر سرمایه روانشناختی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با سازگاری زناشویی دانشجویان. فصلنامه روان‌شناسی کاربردی، ۱۲(۳): ۴۶۹-۴۳۲. [پیوند]
- شیرپور، امیرحسین، و ابراهیمی مقدم، حسین. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر افزایش رضایت زناشویی و امید به زندگی در افراد مبتلا به ایدز. ایده‌های نوین روان‌شناسی، ۱۱(۱): ۲۸-۲۱. [پیوند]
- طهرانی آزاد، لیلا، و محبتایی، مینا. (۱۳۹۸). روابط ساختاری بین رضایت زناشویی و حل تعارض بر اساس نقش میانجیگر سرمایه‌های روان‌شناختی زوج‌ها. فصلنامه روان‌شناسی کاربردی، ۱۳(۳) پیاپی ۵۱: ۴۷۵-۴۹۶. [پیوند]
- عسگری، امین، و گودرزی، کوروش. (۱۳۹۷). اثربخشی طرحواره درمانی هیجانی بر دزدگی زناشویی زوجین در آستانه طلاق. مجله مطالعات ناتوانی، ۸: ۶۴-۵۵. [پیوند]
- قرلسفلو، مهدی، جزایری، رضوان السادات، بهرامی، فاطمه، و محمدی، رحمت الله. (۱۳۹۶). شناسایی عوامل مؤثر بر تعهد زناشویی از نظر زوجین ایرانی: یک مطالعه کیفی. فصلنامه علمی- پژوهشی پژوهش‌های مشاوره، ۱۶(۳): ۲۸-۴. [پیوند]
- محمدی، بهناز، حیدرنیا، احمد، و عباسی، هادی. (۱۳۹۵). پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس صمیمیت زناشویی و بخشودگی. فصلنامه رویش روان‌شناسی، ۱۶: ۵۰-۳۱. [پیوند]
- موحدی، معصومه، موحدی، یزدان، و کریمی نژاد، کلثوم. (۱۳۹۳). بررسی رابطه رضایت زناشویی، صمیمیت و کیفیت روابط زناشویی در متأهلین با گذشت. دو فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۴(۴): ۶۳۳-۶۵۲. [پیوند]
- مؤمنی، خدامراد، کاوسی امید، سکینه، و امانی، رزیتا. (۱۳۹۴). پیش‌بینی تعهد زناشویی بر اساس تمایز یافتگی خود، همبستگی و انطباق پذیری خانواده، و صمیمیت زناشویی. آسیب‌شناسی، مشاوره و غنی سازی خانواده، ۱(۲): ۵۸-۴۶.
- ندائی، علی، بهرامی، فاطمه، جزایری، رضوان السادات، و جزایری، مریم السادات. (۱۳۹۵). تأثیر مداخله مبتنی بر خودنظمی هیجانی بر الگوهای ارتباطی زوجین شهر اصفهان. دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۱۱(۱) پیاپی ۶۳: ۷۹-۶۹. [پیوند]

نظری، راضیه، و کربلایی محمد میگونی، احمد. (۱۳۹۶). الگوی ساختاری کمال گرایی، بهزیستی روانشناختی و سازگاری زناشویی. *فصلنامه روان شناسی کاربردی*، ۱۱(۳): ۴۳۲-۴۱۱. [پیوند]

هادی، سعیده، اسکندری، حسین، سهرابی، فرامرز، معتمدی، عبدالله، و فرخی، نورعلی. (۱۳۹۵). مدل ساختاری پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس سبک های دلبستگی و متغیرهای میانجی خودکنترلی و طرحواره های ناسازگار اولیه (در افراد دارای روابط فرازناشویی عاطفی). *فصلنامه فرهنگ مشاوره و رواندرومانی*، ۷(۴): ۶۰-۳۳. [پیوند]

هادی، سعیده، اسکندری، حسین، سهرابی، فرامرز، معتمدی، عبدالله، و فرخی، نورعلی. (۱۳۹۵). رابطه سبک های دلبستگی با تعهد زناشویی در افراد مرتکب بی وفایی زناشویی. *فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش های مشاوره*، ۱۵(۴): ۵۹-۴۲. [پیوند]

همائی، رضوان، و دشت بزرگی، زهرا. (۱۳۹۷). همبستگی تمایزیافتگی خود و خوش بینی با مسئولیت پذیری و رضایت زناشویی در دانشجویان پرستاری. *فصلنامه مدیریت ارتقای سلامت*، ۷(۲): ۶۵-۵۸. [پیوند]

یوسفی، ناصر، قربانی، آزاد، و عزیزی، آرمان. (۱۳۹۷). تبیین مدل نظری برای خود متمایزسازی، راهبردهای مقابله ای و تعهد زناشویی زوجین. *رویش روان شناسی*، ۷(۱۱) پایا ۳۲: ۴۰۶-۳۸۹. [پیوند]

Reference

- Adams, J. M., & Jones, W. H. (1997). The conceptualization of marital commitment: An integrative analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 72(5): 1177-1196. [Link]
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2015). Self-Determination Theory. In J. D. Wright (Ed.), *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences (Second Edition)* (pp. 486-491). Oxford: Elsevier. [Link]
- Firestone, R. W., Firestone, L., & Catlett, J. (2012). *The self under siege: A therapeutic model for differentiation* (1st Ed.). Routledge. [Link]
- Gagne, M. (2003). The role of autonomy support and autonomy orientation in prosocial behavior engagement. *Motivation and Emotion*, 27: 199-223. [Link]
- Gonczarowski, Y. A., Nisan, N., Ostrovsky, R., & Rosenbaum, W. (2019). A stable marriage requires communication. *Games and Economic Behavior*, 118: 626-647. [Link]
- Hou, Y., Jiang, F., & Wang, X. (2019). Marital commitment, communication and marital satisfaction: An analysis based on actor-partner interdependence model. *International Journal of Psychology*, 54(3): 369-376. [Link]
- Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th Ed.). Guilford Publications. [Link]
- Lahav, Y., Stein, J. Y., & Solomon, Z. (2016). Keeping a healthy distance: Self-differentiation and perceived health among ex-prisoners-of-war's wives. *Journal of Psychosomatic Research*, 89: 61-68. [Link]

- McDonald, J. E., Olson, J. R., Lanning, A. H., Goddard, H. W., & Marshall, J. P. (2018). Effects of religiosity, forgiveness, and spousal empathy on marital adjustment. *Marriage & Family Review*, 54(4): 393-416. [Link]
- Muraru, A. A., & Turliuc, M. N. (2012). Family-of-origin, romantic attachment, and marital adjustment: a path analysis model. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 33: 90-94. [Link]
- Naemi, A. (2018). Relationship between basic psychological needs satisfaction with resilience and marital satisfaction in teachers. *International Journal of Educational and Psychological Researches*, 4(2): 78-83. [Link]
- Nichols, M. P., & Davis, S. (2016). *Family therapy: Concepts and methods* (11th Ed.). Pearson. [Link]
- Rivas, E., Bonilla, E., & Vazquez, J. J. (2020). Consequences of the exposure to abuse in the family of origin among victims of intimate partner violence in Nicaragua. *American journal of orthopsychiatry*, 90(1): 1-8. [Link]
- Schutte, N. S., & Malouff, J. M. (2018). Basic psychological need satisfaction, affect and mental health. *Current Psychology*, 1-16. [Link]
- Skowron, E. A., & Schmitt, T. A. (2003). Assessing interpersonal fusion: reliability and validity of a new dsi fusion with others subscale. *Journal of Marital and Family Therapy*, 29(2): 209-222. [Link]
- Sobral, M. P., Teixeira, C. P., & Costa, M. E. (2015). Who can give me satisfaction? Partner Matching in fear of intimacy and relationship satisfaction. *The Family Journal*, 23(3): 247-253. [Link]
- Titelman, P. (2015). *Differentiation of Self: Bowen Family Systems Theory Perspectives* (1st Ed.). Routledge. [Link]
- Yousefi, N., & Kiani, M. A. (2013). The study of two psychotherapy approaches (Rogers Self Theory and Ellis Rational Theory) in improvement of Bowen self-differentiation and intimacy. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 8(1): 32-41. [Link]
- Yu, Y., Wu, D., Wang, J.-M., & Wang, Y.-C. (2020). Dark personality, marital quality, and marital instability of Chinese couples: An actor-partner interdependence mediation model. *Personality and Individual Differences*, 154: 109689. [Link]

مقیاس صمیمیت

گویه‌ها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	همیشه
۱. ما دلمان می‌خواهد وقت‌ها فراغت را با هم بگذرانیم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۲. او نشان می‌دهد که مرا دوست دارد.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۳. ما با یکدیگر روراست و صادق هستیم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۴. ما می‌توانیم انتقاد دیگری را از اشتباهات و خطاهای خود بپذیریم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۵. ما از یکدیگر خوشمان می‌آید.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۶. ما به یکدیگر عزت و احترام می‌گذاریم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۷. زندگی ما بخاطر باهم بودن خوب است.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸. از رابطه خودمان لذت می‌بریم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۹. او به احساس‌های من اهمیت می‌دهد.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰. ما احساس می‌کنیم با یکدیگر یکی هستیم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۱. میزان خودخواهی در رابطه ما بسیار کم است.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲. او همیشه به فکر مصلحت و منافع من است.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۳. بودن او در زندگی از خوشبختی‌های من است.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۴. همیشه در کنار او احساس بهتری به من دست می‌دهد.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵. او برای من مهم است.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۶. ما یکدیگر را دوست داریم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۷. من به این رابطه اطمینان دارم و روی آن حساب می‌کنم.

پرسشنامه تعهد زناشویی

کاملاً موافق	موافق	نه مخالف نه موافق	مخالف	کاملاً مخالف	عبارت‌ها
۱	۲	۳	۴	۵	۱. من و همسرم به راحتی احساساتمان را برای یکدیگر بیان می‌کنیم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲. هنگامی که من و همسرم روی یک موضوع بحث می‌کنیم به‌سختی به توافق می‌رسیم.
۱	۲	۳	۴	۵	۳. من نسبت به همسرم خیلی متعهد هستم.
۱	۲	۳	۴	۵	۴. همسرم به احساسات من توجه نمی‌کند.
۱	۲	۳	۴	۵	۵. همسرم را فردی وفادار می‌دانم.
۱	۲	۳	۴	۵	۶. من از گفتگو با همسرم لذت نمی‌برم.
۱	۲	۳	۴	۵	۷. آرزو می‌کنم که همسرم نسبت به من بیشتر محبت و عشق ابراز می‌کرد.
۱	۲	۳	۴	۵	۸. همسرم من را یک فرد ارزشمند می‌داند.
۱	۲	۳	۴	۵	۹. برایم سخت است که به همسرم بگویم دوستش دارم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۰. گاهی وقت‌ها به همسرم دروغ می‌گویم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۱. ازدواج باعث شده است که بیشتر از قبل خود را ارزشمند بدانم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۲. هنگامی که از دست همسرم دلخور می‌شوم قادرم این احساسم را به او بگویم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۳. اگر قرار باشد دوباره از اول شروع کنم با همین فرد ازدواج خواهم کرد.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۴. گاهی وقت‌ها من افکار و عقایدی دارم که دوست ندارم به همسرم بگویم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۵. از داشتن رابطه جنسی با همسرم رضایت ندارم.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۶. همسرم مرا درک نمی‌کند.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۷. رابطه جنسی ما رضایت‌بخش و بدون مشکل است.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۸. همسرم در مورد عقاید و افکارش با من صحبت نمی‌کند.
۱	۲	۳	۴	۵	۱۹. من و همسرم از بودن در کنار هم لذت نمی‌بریم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۰. من نمی‌توانم همه چیزهایی که دوست دارم را به همسرم بگویم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۱. ازدواج به من کمک کرده است تا به اهدافی که در زندگیم ترسیم کرده بودم برسیم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۲. ازدواج کاملاً مرا محدود کرده است.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۳. هنگامی که مشکلی برایمان بوجود می‌آید من و همسرم سعی در حل آن می‌کنیم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۴. من مطمئن هستم که می‌توانیم مشاجراتی که بین ما پیش می‌آید را حل کنیم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۵. مرتب همسرم را می‌بوسم و نوازش می‌کنم.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۶. همسرم از اینکه گاهی وقت‌ها در کنار دوستان یا خانواده‌ام باشم مخالفت نمی‌کند.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۷. همسرم از لحاظ جنسی من را جلب می‌کند و سکسی است.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۸. من هرگز با همسرم بحث و جدل نداشته‌ام.
۱	۲	۳	۴	۵	۲۹. همسرم بهترین دوست من است.
۱	۲	۳	۴	۵	۳۰. همسرم به جز من به شخص دیگری فکر نمی‌کند.
۱	۲	۳	۴	۵	۳۱. همسرم به اهداف شخصی من احترام می‌گذارد.

۳۲. همسر من را سکسی و جذاب می‌داند.
 ۳۳. من و همسر برای استقلال یکدیگر ارزش قائلیم.
 ۳۴. حاضرم برای اجتناب از درگیری با همسر هرکاری بکنم.
 ۳۵. مدت زمانی که با اقوام و دوستانمان صرف می‌کنیم کافی است.
 ۳۶. در زندگی ما شوهر رهبر خانواده است.
 ۳۷. حتی اگر زن خارج از خانه کار کند باز هم باید مسئول اداره خانه باشد.
 ۳۸. من و همسر به خاطر عقاید مذهبی‌مان احساس نزدیکی بیشتری می‌کنیم.
 ۳۹. احساس می‌کنم با دوست داشتن همسر بهتر می‌توانم عشق به خدا را درک کنم.
 ۴۰. عبادت کردن همراه همسر برای من مهم است.
 ۴۱. در میان گذاشتن ارزش‌های مذهبی به رابطه ما کمک می‌کند.
 ۴۲. همسر همیشه شنونده خوبی است.
 ۴۳. رابطه بسیار خوبی با همسر دارم.
 ۴۴. همسرم خلق‌و‌خوی مرا کاملاً می‌شناسد و آن‌ها را قبول دارد.

مقیاس ارضای نیازهای عمومی

بسیار درست	ناخودروی درست	اصلاً درست نیست	عبارت‌ها				
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱. احساس می‌کنم برای تصمیم درخصوص این‌که چطور می‌خواهم زندگی را بگذرانم آزاد هستم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲. آدم‌هایی را که با آن‌ها ارتباط متقابل دارم، واقعاً دوست دارم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۳. اغلب وقت‌ها، خیلی احساس شایستگی نمی‌کنم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۴. در زندگی‌ام احساس تحت اجبار بودن می‌کنم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۵. آدم‌هایی را که می‌شناسم به من می‌گویند در آنچه‌که انجام می‌دهم، خوب هستم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۶. با آدم‌هایی که در معرض تماس قرار می‌گیرم، کنار می‌آیم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۷. معمولاً با خودم مشغولم و ارتباطات اجتماعی زیادی ندارم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸. عموماً در بیان افکار و نظراتم احساس آزادی می‌کنم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۹. آدم‌هایی را که به‌طور مرتب با آن‌ها ارتباط متقابل دارم، دوست خود می‌دانم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۰. اخیراً توانسته‌ام مهارت‌های جدید و جالبی یاد بگیرم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۱. در زندگی روزمره‌ام اغلب مجبورم آنچه را که بهم گفته می‌شود انجام دهم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲. افرادی که در زندگی‌ام هستند هوای من را دارند.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۳. بیشتر روزها احساس می‌کنم آنچه را که انجام می‌دهم دستاوردی برایم دارد.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۴. آدم‌هایی که روزانه با آن‌ها ارتباط متقابل دارم، ملاحظه احساسات من را می‌کنند.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵. امکان زیادی در زندگی‌ام به دست نمی‌آورم تا نشان دهم چه آدم توانمندی هستم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۶. آدم‌های زیادی نیستند که به آن‌ها نزدیک باشم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۷. احساس می‌کنم در موقعیت‌های زندگی روزانه‌ام عمدتاً می‌توانم خودم باشم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۸. به‌نظر نمی‌رسد آدم‌هایی که به‌طور مرتب با آن‌ها ارتباط متقابل دارم، خیلی دوستم داشته باشند.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۹. اغلب خیلی احساس توانایی نمی‌کنم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۰. در زندگی روزانه‌ام امکان زیادی برایم نیست که خودم تصمیم بگیرم چطور کارها را انجام دهم.
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۱. به‌طور کلی، آدم‌ها با من رفتار نسبتاً دوستانه‌ای دارند.

پرسشنامه تمایز یافتگی خود

عبارت‌ها	۱	۲	۳	۴	۵	همیشه
۱. نظر مردم درباره من این است که بیش از حد عاطفی هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲. ابراز احساسات به افرادی که برایم اهمیت دارند دشوار است.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳. غالباً از بروز احساساتم به خانواده‌ام خودداری می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴. من حتی تحت شرایط استرس‌زا، آرام می‌مانم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۵. معمولاً برای شروع یک کار یا وظیفه بزرگ به تشویق زیادی از جانب دیگران نیاز دارم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۶. اگر کسی که به من نزدیک است، مرا از خودش ناامید کند، مدتی از او کناره می‌گیرم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷. هر اتفاقی که در زندگی‌م بیفتد، معنای این که "چه کسی هستم" را از دست نمی‌دهم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۸. می‌خواهم مطابق انتظاراتی که والدینم از من دارند، رفتار کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۹. کاش این قدر عاطفی (احساساتی) نبودم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۰. معمولاً برای خوشحال کردن دیگران رفتارم را به آسانی تغییر می‌دهم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۱. دوستانم تحمل این که در مورد بعضی چیزها احساسات واقعی خود را برایشان بیان کنم، ندارند.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۲. وقتی یکی از دوستانم از من انتقاد می‌کند، چند روز رنجیده خاطر می‌شوم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۳. گاهی احساساتم وضع مرا بهم می‌زند و تفکراتم دچار مشکل می‌شود.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۴. هنگام بحث با هر شخصی می‌توانم افکارم را درباره موضوع مورد بحث از احساساتم نسبت به آن شخص جدا کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۵. غالباً وقتی اشخاص به من خیلی نزدیک می‌شوند، احساس ناراحتی می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۶. احساس می‌کنم حقیقتاً به تأیید تمام اشخاص زندگی‌م نیازمندم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۷. گاهی می‌بینم که احساساتم دائم در نوسان است.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۸. به خاطر چیزهایی که نمی‌توانم آن‌ها را تغییر دهم، آشفته می‌شوم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۹. نگرانم که مبدا استقلال خود را در روابط صمیمانه از دست بدهم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۰. بیش از حد نسبت به انتقاد حساسم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۱. سعی می‌کنم مطابق انتظارات والدینم زندگی کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۲. من نسبتاً خودم را قبول دارم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۳. غالباً احساس می‌کنم دوستانم بیش از اندازه از من توقع دارند.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۴. اغلب به خاطر خوشحال کردن دیگران با آن‌ها موافقت می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۵. اگر با دوستم بحثی داشته باشم، تمام طول روز به آن فکر می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۶. حتی اگر تحت فشار دیگران باشم، می‌توانم به آن‌ها "نه" بگویم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۷. وقتی روابطم با یک نفر خیلی شدید می‌شود، احساس می‌کنم باید از آن بگریزم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۸. هنوز جر و بحث با والدین و خواهر و برادر (هایم) به من احساس بدی می‌دهد.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۲۹. اگر کسی از دست من آزرده شود، نمی‌توانم به آسانی از کنار آن بگذرم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۰. وقتی کاری انجام می‌دهم که فکر می‌کنم درست است، کمتر نگران تأیید دیگران هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۱. برای کسب حمایت عاطفی هرگز فکر رو آوردن به اعضای خانواده‌ام را نمی‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۲. غالباً وقتی دیگران برای کمک در تصمیم‌گیری در کنارم نباشند، احساس ناامنی می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۳. خیلی نگران آزرده شدن توسط دیگران هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۴. اعتماد به نفس من خیلی به نظر دیگران بستگی دارد.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۵. وقتی با دوستانم هستم احساس خفگی می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۶. هنگام تصمیم‌گیری، کمتر نگران نظر دیگران هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۷. غالباً مطمئن نیستم چه اثری روی دیگران داشته‌ام.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۸. وقتی کاری خراب می‌شود، معمولاً صحبت درباره آن وضع را بدتر می‌کند.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۳۹. همه چیز روی من بیش از دیگران اثر می‌گذارد.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۰. معمولاً صرف نظر از حرف دیگران کاری را می‌کنم که فکر می‌کنم درست است.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۱. اگر دوستانم فضایی را که نیاز دارم به من بدهند، روابط ما بهتر خواهد شد.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۲. غالباً در شرایط استرس، تعادل خود را حفظ می‌کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۳. گاهی بعد از بحث با دوستانم می‌خواهم استغراق کنم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۴. احساس می‌کنم مهم است قبل از تصمیم گرفتن، عقاید والدینم را بشنوم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۵. نگران بیمار شدن، صدمه دیدن یا آشفته شدن نزدیکان خود هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۶. نظر مردم درباره من این است که بیش از حد عاطفی هستم.	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۴۷. ابراز احساسات به افرادی که برایم اهمیت دارند دشوار است.	۱	۲	۳	۴	۵	۶